

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXVI.

Tako smo srečno in veselo dokončali v Rimu svoj 2. den. Veselil sem se 3. dne; zakaj bila je nedelja in želel sem si nagledati življenje in obnašanje ljudstva v Rimu ob praznikih. Naprosil sem si že na večer nekega južnega Tirolca, ki je prebival že več časa v Rimu, da me nekoliko po mestu vodi, ter imenitnejše kraje in cerkve, palače itd. pokaže.

Drugo jutro po sv. meši, ob 8 uri, nastopimo tedaj novo pot. Ljudstvo, ki smo ga po ulicah srečevali, je bilo vse praznično oblečeno. Po trgih je bila glava tik glave, šunder in hrup je bil, kakor po letu, kedar žabe svoje regetanje zaženejo. Prodajalnice so bile večjidel zaprte, le verski sovrážniki po nedeljah prodajajo. Celo fujakerji in njih konji so kazali prazniško resnobo. Kteri izmed njih ima več kočij, ta po nedeljah zapreže najlepšo, konju pa v grive trakov vplete in na čelu kokard navesi. Po ulicah se je trlo ljudstva posebno na korzu. Povsod smo zadeli na spremembo proti drugim dnevom in opazili živahnost, le kozji pastirji ostajajo tudi ove dni neobčutni in svoje čelarne „uniforme“ ne spreminjajo. Treba je omeniti, da v Rim ne donšajo po navadi naših mest, mleka na prodajo, ampak pastirji priženejo v mesto svoje koze, in se v kakem mirnem uličnem kotu postavijo s svojo družino. Kdor želi mleka, ta pride s posodo; kozar zgrabi kozo za roge, jo potegne k sebi, pomolze, ter mu da, kolikor želi. To ponavlja, dokler slednjega vimena ne izprazne, potlej pa gre z denarjem iz mesta na svoje pašnike. Tako dela den za dnevom. Smešna je obleka kozarjev. Hlače nosijo iz kozje kože, ki je navadno še kosmata od zunanje strani. Enemu visi po letkih in bedrih belo, drugemu črno dlačje. Postave so večji del velike, močnih pleč, s črnim zagorelim licem, in z debelo gorjačo v rokah. Na pogled se tajcu dozdeva, da ima kakega divjaka pred seboj, kojega je se vredno bati.

Hodili smo od cerkve do cerkve; povsod so se brale sv. meše in ljudstvo v lepem številu se je dostojno in pobožno obnašalo, posebno smo našli pred podobami Bl. D. Marije mnogo klečečih pobožnikov. Rimljani sploh so, kolikor sem se prepričal, pobožno ljudstvo. Po ulicah na večih krajih smo videli pred sliko ali podobo Marije ali kakega drugega svetnika po dvoje svetilnic brleti. V gostilnicah pogosto visi na steni slika Matere božje in pred njo gori celo po dne prižgana lučica!

Po dolgem kresanju sem ter tje po ulicah pridemo v kolisejum. Milo se človeku zdi pri sreč, kedar ima pred seboj žalostno razvalino, ki romarja opominja na nekdanjo rimsko mogočnost, krasoto in blagostanje, ob enem pa tudi na glas

govori, da je minljivo vse pod solncem. Vse kar roka postavi, zopet roka podere, in kar še ostane vse močni zob časov skrha in poruši.

Kolosejum je dobil svoje ime od orjaške, 5 seznjev visoke podobe cesarja Nerona, ki je nekdanj tukaj stala; drugi pa pravijo da od velikega stava, ki je nekdanj veljal za osmi čudež človeških rok. Jegovo prvo ime je bilo amphitheatrum Flavium; še le na početku 8. stoletja je bilo prekrščeno v kolisejum. Začel ga je zidati l. 72. po Kristusu cesar Vespazijan, Tit, (tisti, ki je Jeruzalem razdjal) ga je dozidal. Prva slovesnost je trajala 100 dni, bilo je 5000 glav divje zverine pomorjane, in 10.000 borivcev — gladijatorjev, se je z golimi meči med seboj razmesarilo.

Stav je okrogel, znotrajnost meri 273' po dolgoti in enako po širini, visokost znaša 26'. Kakor stopnice so kamnate nepretrgane klopi v okrog, druga za drugo na višino; več kakor 100.000 gledalcev je imelo prostora.

(Nastavek prih.)

Smešničar 9. O novej meri in vagi, so med ljudmi tako zmedene misli, da je te dni pri ljubljanskej okrajnej sodpiji, na 8 dni obsojen kmet, z najresnejšim obrazem vprašal sodnika: gospod! ali bodem po novej meri sedel?

Razne stvari.

(Miha Wretzl) je nemško povabilo razposlal, v katerem pravi, da bo svoje volilce zbral v petek zvečer ob 7. uri „zur Stadt Wien“ in v soboto ob 8. uri pri g. Lorberju pri sv. Magdaleni, od koder hoče z velikim vrešem in trušom iti na volišče. Dobro, sedaj Slovenci tudi vemo, kamor ni mamo iti!

(Milodari za hercegovinske in bosenske rodbine.) Č. g. Lednik 5 fl. in č. g. Kolenko 2 fl. Prenesek 72 fl. 10 kr., skupaj 79 fl. 10 kr.

(Mih. Wretzl-nov volilni shod) 19 febr. v Mariboru bil je nepričakovano reven. Prišlo je 5 naših volilcev in le 11 jegovih: Formacher, Lobnigg, Povoden, Höller, Hauptmann Löschnigg, poštar Weingerl, 2 Krampergerja in 2 Retschnigga, sami generali brez vojske. Drugi so bili Mariboržani. G. Seidl je bil predsednik, Miha Wretzl pa kandidat. Ta je tako revno govoril, da je št. Kungotski Krampergar nevoljen nekemu rekel: to je vse „mevžasto“. Wretzl je rekel: „cesar imajo moč, papež imajo tudi moč — dač jaz ne bom dol v daro — jaz nisem govornik — pa nekateri me čejo meti za poslanca — in rad vzemen poslanstvo“. Potem sta še Seidl in Wretzl govorila zoper advokate precej ostro, kar si njuni prijatelji med Mariborskimi advokati lahko za ušesa zapišejo. Ko so Slovenci odšli, so ostali Mih. Wretzla sprejeli za kandidata. Bodi jim! Izvoljen itak ne bo!

(Posojilnica pri sv. Duhu v Ločah) je lani prejela 46.409 fl. 26 kr. dohodkov, izposodila